

Wacha Imre: A szülőföld és az anyanyelv

Minden ember életében vannak olyan városok, helyek, amelyeket szinte megszentelt helynek érez, ahova rendszeresen elzarándokol. Nekem ilyen hely Győr. Minden szépíjítési versenyen itt voltam, ezért Győr nekem nemcsak a szülővárosom, hanem a Kazinczy-versenyek városa is, az én Kazinczy-versenyeim és az én anyanyelvem városa.

Minden alkalommal felkeresek néhány – számomra megszentelt – helyet: ahol összefutnak az anyanyelv „erővonalai”, ahol az ember új erőt kap anyanyelvétől és anyanyelvéért.

Az én megszentelt helyeim:

Szüleim sírja a révfalusi temetőben. Ez a múltam. A forrás. Szüleimtől kaptam anyanyelvemet, és általa lettem magyar.

Megnézem szüleim házát Révfaluban. Ott tanultam beszélni, ott kezdtem igazán megismerkedni anyanyelvemmel, és ott, apám könyvtárában lapozgattam a Magyar Nemzet Történetének a millenniumra megjelentetett tíz kötetét; ott olvastam Jókai regényeit, ott forgattam a magyar remekírókat, köztük Kölcseyt, Kazinczyt, Aranyt, Petőfit, Vörösmartyt. Tőlük – észrevétlenül – hazaszeretetet és erkölcsi elveket, etikát tanultam.

Kissé odább, a város felé, megállok egy fohászra a Tulipános Iskolánál. Itt tanultam meg a betűvetést, itt tanultam meg olvasni. És ez által kaptam „belépőt” egy új világba, a szellem világába!

Ha a Duna-híd lábánál jobbra felkanyarodom, ismét fontos helyre jutok: a székesegyházban, a Hédervári Kápolnában van Szent László hermája. A lovagkirály hermája – művészi formájával – korának szimbolikus „nyelvhasználatára” figyelmeztet; László király szigorú törvényeivel az erkölcsre, az erkölcsi parancsokra.

Az utolsó jeles hely minden évben a Kazinczy Gimnázium, az az iskola, amely helyet ad a Kazinczy-versenyeknek. Egy emberöltő óta teremti meg ünnepeit annak az anyanyelvnek, amely számomra az imént említett „zarándokhelyeket” összekapcsolja. Az összefogásnak az ünnepnapjai az országos Kazinczy-versenyek, ezeknek az ünnepnapoknak megteremtője, házigazdája Győr városa és a Kazinczy Gimnázium, amelynek vezetői, tanárai, diákjai évről évre ünneppé teszik a verseny napjait.

De legfontosabb munkásai ti vagytok, kedves versenyző diákok, ti és a ti emberségre nevelő tanáraitok. Ti, kedves versenyzők sok, okos, szép szöveget hoztatok magatokkal, hogy itt okosan megszólaltassátok a leírt szavakat, mondatokat, ti azért vagytok itt, hogy jó szót szóljatok.

(A szerző nevében a ch h-nak ejtendő.)